

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Pažinti Žodį? 1 dalis

John Fenn, 2012 m. rugpjūčio mėn. 24 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki visi,

Aš nemanau, kad kada nors yra buvusi tokia krikščionių karta, tiek blaškoma kiekvieno mokymo vėjo, žmonių apgaulės ir suktų triukų, kaip ši karta. Todėl yra labai gera priežastis apie tai kalbėti ir ši mokymų serija bus būtent apie tai.

Pabandykite įsivaizduoti tikėjimą paremtą kažkuo kas tariamai teigiama Biblijoje. Na pavyzdžiui, ką manote apie Jėzaus sugrįžimą 2012-12-21? Kažkas jums gali parodyti Raštu pagrįstą formulę įrodančią tai. O jei kas pasakytų, kad jau daugiau nėra nei atskaitomybės, nei nuodėmės ir taip pat pateiktų Rašto vietą? Ar pritariate, kad moterys turi tylėti visuose bažnyčios tarnavimuose ir/ar būti visiškai nepasidažiusios? Yra tikėjimo srovė mananti būtent taip.

Kaip gi mes atsiduriame tokioje būklėje? Kaip galime būti saugūs girdėdami tokį mokymą ir kaip galime nuspręsti ar tai Dievas ar žmogus? Leiskite man paklaidžioti laiko koridoriais.

Prieš tai

Buvo metas kai tik tam tikros seminarijos ugdė dvasininkus, kurie negyveno santuokoje. Tomis dienomis norėdamas studijuoti mediciną, turėdavai nuvykti į specializuotą koledžą. Norėdamas studijuoti teisę, turėdavai nuvykti į specializuotą koledžą mokytis teisės. Tokiu pat būdu norėdamas studijuoti apie Dievą vykdavai specializuotą koledžą, seminariją, mokytis apie Dievą. Tada buvo manoma, kad tikrai pastorius/ kunigas/ tarnautojas suprastavo Raštą, kadangi paprastam žmogui būdavo per sudėtinga jį suprasti. Tokia buvo kultūra.

Nors struktūra buvo labai ribota, nauda buvo tokia, jog per visas denominacines linijas krikščionybė daugmaž laikėsi ant to paties dvasinio branduolio. Tuo metu protestantiškos denominacijos tvirtai laikėsi branduolinių tikėjimo tiesų, kurios daugiau ar mažiau buvo paremtos Žodžiu, o stabmeldiški Romos katalikai joms kėlė įtarimą, kadangi visi žinojo, jog Marijos ir šventųjų garbinimo Rašte nebuvo.

Štai kas vyksta kaimynystėje!

Juokingas įvykis nutiko vieną dieną pakeliui į bažnyčią kažkur tarp 1960-ųjų ir 1970-ųjų. Charizmatinis prabudimas prasiveržė daugelyje denominacijų. Žmonės buvo krikštijami Šventąja Dvasia ir gaudavo kalbų dovaną greičiau nei denominacijos sugebėdavo prie to prisitaikyti. Visų denominacijų nariai vos tik pakrikštyti Šventąja Dvasia pradėdavo rinktis namuose „maldai ir šlovinimui“. Metam savo bažnyčios nario kortelę už durų. Skamba klavesinas - šloviname Jėzų!

Krikščioniškas knygynas

Greitai leidėjai ir muzikantai pradėjo prekiauti šiemis, kažkada buvusiems pavyzdingiems bažnyčios lankytojams, „sugadintiems“ Šventosios Dvasios krikšto ir jų maldų bei šlovinimo susirinkimų. Krikščioniški knygynai buvo perkrauti daugybe Biblijos vertimų bei knygų, kurių autoriai rašė apie Dievą. Plito krikščioniškos muzikos įvairovė pradedant nuo liaudies ir baigiant Jėzaus kultūros hipių bei sunkiojo roko muzika. Atsirado net krikščioniškų plakatų išleistų kompanijos „Argus“, juvelyrikos ir marškinėlių... Tuo metu iki pilnos krikščionybės mūsų tautai (amerikiečių tautai – vert. pastaba) tetruko vieno žingsnio.

Dievo Žodis jau nebuvo laikomas seminaristų nelaisvėje, jis tapo prieinamas paprastam žmogui. Domiesi angelais? Gali rasti Bilio Grahamo knygų iš konservatyviosios pusės ir Čarlio & Francis Hunterių iš ekstremaliosios pusės. Nori sužinoti apie Šventosios Dvasios krikštą? Gali paskaityti Džono Šerilio „Jie kalba kitomis kalbomis“, o jei esi iš episkopalinės bažnyčios – skaityk tėvo Denio Benteto medžiagą.

Žodžio sumenkinimas

Greitai kiekvienas turėjo mažiausiai vieną nuomonę Dievo tema, kadangi aplink buvo begalė balsų šiuo klausimu. Žmonės nustojo studijuoti patį Žodį ir iškeitė jį į kitų nuomones.

Per trumpą laiką žmonės nuklydo nuo paprastos meilės Dievui iki noro kažką iš Jo gauti – pinigų, šeimos išgelbėjimo, sėkmės, sveikatos. Jie pradėjo kurti formules pagrįstas tuo, ką neva kalbėjo Dievas.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Tikėjimo Žodis

1980-aisiais iškilo Tikėjimo Žodžio judėjimas su centrine žinia apie Dievo ir Jo Žodžio vientisumą. Tai atrodė Dievo atsakymas į 1970-ųjų beprotystę ir sugrąžino balansą daugeliui bei išmokė juos palyginti X mokymą su Žodžio vientisumu.

1990-aisiais Tikėjimo Žodžio mokiniai norėdami pasipelninti pakreipė Žodį savo naudai ir klestėjimo judėjimas kartu su savo formulėmis įgavo pagreitį. Paprasta taisyklė „Jei aš padarysiu x tada Dievas padarys x“ įsiskverbė ir tebeteka skirtingose tikėjimo srovėse dar ir šiandien.

Dabar žmonės susirinkę šaukia ir rėkia ant Dievo bandydami priversti Jį nuleisti jiems prabudimą, tarsi jie norėtų žmonių išgelbėjimo labiau negu Tas, kuris atsiuntė savo Sūnų sunaikinti pasaulio nuodėmę. Tokių žmonių mintyse Dievas tampa priešu.

Tuo tarpu pasaulio kultūra su savo skambiais šūksniais ir viljojančiais vaizdeliais įteigė tam tikrą žmonių mąstymo būdą, vietoj to, kad drąsintų juos pačius mąstyti. Šis modelis suveikė taip pat ir bažnyčioje, kur krikščionys pamynę sveiką nuovoką ir savigarbą pasiduoda manipuliacijai daryti tokius dalykus Dievo vardu, kokių niekas sveiku protu nedarytų. Tau jau nereikia mąstyti - pastorius padarys tai už tave! Viskas pagal formulę. Biblijoje jie siekė Dievo, šiandieną mes ieškome formulių. Liūdna.

Internetas

Dabar visi šitie balsai surado savo vietą internete. Atsirado dar daugiau žmonių tikinčių, jog tie garsūs šūksniai yra tai, ką sako Žodis. Deja, realybėje yra didelis skirtumas tarp to, ką sako kažkas ir ką sako Žodis. Nepaisant mūsų laisvės ir žinių, žmogiškoji prigimtis išlieka tingi. Žmonės nori, kad Mozė pasikalbėtų su Dievu ir perduotų visiems Jo žodžius, vietoj to, kad patys pažintų Dievą artimiau ir asmeniškai.

Nauja karta

Yra alkanų žmonių, kurie paprasčiausiai trokšta pažinti Dievą, be jokių slaptų kėslų ar norų kažką iš Jo gauti. Jie buvę susirinkimuose, kuriuose jaučiama aiški bendruomenės manipuliacija, jie matę veidmainystės, bandę formulių, tačiau likę tušti. Jie nori Jo!

Dvasinė tiesa

Dvasinės būtybės gali kalbėti – tai yra faktas. Ne Koko gorilų ženklų kalba, bet spontaniška kalba. Tik dvasiniai kūriniai gali tai daryti – Dievas, angelai, žmonės. Tai reiškia, kad skiriamasis dvasinės būtybės bruožas yra kalba.

Laiško Hebrajams 1:1-3 sako, kad Tėvas įvairiais būdais praeityje yra kalbėjęs tėvams per pranašus, o šiomis paskutinėmis dienomis prakalbo mums per Sūnų, kurį paskyrė visa ko paveldėtoju ir per kurį sutvėrė pasaulius. Jis, Dievo šlovės spindesys ir Jo esybės tikslus atvaizdas, visą laikantis savo jėgos žodžiu, pats nuplovęs mūsų nuodėmes, atsisėdo Didybės dešinėje aukštybėse.

Drauge su Jo apsišaukimu Evangelijose, Tėvo Žodis buvo apreiškimas žmonijai vaikščiojantis Edeno sode kartu su Adomu ir Ieva. Biblija yra per amžius einanti užrašų kolekcija, bylojanti Jo pasirodymus ir įtaką žmonių gyvenimuose. Kaip sako Petras: „...kalbėjo Šventosios Dvasios įkvėpti šventi Dievo žmonės“ (2 Petro 1:21). Šie užrašai yra šiandieninė Biblija.

Žmonės pažinsi pagal jų žodžius

Savo senelį aš pažinojau vieninteliu būdu – būdamas su juo ir klausydamas jo žodžių. Jis buvo nosies, ausų ir gerklės ligų gydytojas ir man patikdavo leisti laiką kartu su juo. Kai buvau mažas berniukas sekmadieniais jis pasiimdavo mane į ligoninės vizitacijas. Jis įeidavo į kieno nors palatą, šiltai pasisveikindavo, apžiūrėdavo pacientą, šiek tiek pasikalbėdavo su juo ir judėdavo pirmyn. Jis man pasakodavo apie medicininius dalykus, apie pacientus, kodėl jie turėjo tokius sutrikimus, jų šeimas, ir kitus svarbius dalykus, kurie aptarinėjami tik tarp anūko ir senelio. Aš pažinau jį, nes mes kalbėjomės ir leisdavome laiką kartu.

Lygiai taip pat ir Tėvas. Mes Jį pažįstame iš užrašyto Žodžio, kuris liudija apie Jėzų bei praleidami laiką Jo artume. Tėvas gyvena mumyse, kad mes galėtume su Juo kalbėtis, jausti Jo buvimą viduje ir bendrauti su Juo minties greičiu.

Žmonės manęs klausia kuo aš esu toks ypatingas, jog Jėzus man pasirodo, kad pamokytų ar duotų pranašiškus žodžius. Pirmiausiai, tai yra malonė. Antroji ir svarbiausia kelio pas Jėzų dalis – visų pirma yra mylėti Tėvą, ką aš ir darau.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Bet jei visa tai atidėsime į šalį, Jis pasirenka pasirodyti ar kažką papasakoti man, nes aš esu įsitvirtinęs Žodyje ir Dvasioje. Jis žino, kad aš nenuklysiu nuo balanso ar sukvailiosiu Jo atžvilgiu. Aš esu saugus. Apsidairyk aplinkui – yra daugybė, kurie turėjo dvasinių patyrimų, tačiau jie pakvaišta ir Tėvas negali jiems patikėti daugiau. Jie perfiltruoja savo patirtį per religinį ar kultūrinį filtrą ar dar prideda prie to ką patyrė, vietoj to, kad paprasčiausiai pasidalintų tuo kas nutiko. Aš esu saugus, kadangi aš pažįstu Žodį ir Dvasią ir nesistengiu išaukštinti savo vardo... kalbu su jumis tiesiai, bet nuoširdžiai.

Tai štai kuo aš noriu pasidalinti šioje serijoje, kad Tėvas ir Viešpats patikėtų jums dar didesnę apreiškimą. Tikras dvasinių dalykų pažinimas – tai Jo kelių pažinimas. Išmokite ignoruoti kitus balsus ir girdėti tik Ganytojo balsą. Draugai, pasilikite harmonijoje -tai gali pakeisti jūsų gyvenimą!

Palaiminimai,

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Pažinti Žodį? 2 dalis

John Fenn, 2012 m. rugpjūčio mėn. 31d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveikinimai visiems,

Vandens baliono mūšis

Buvo karšta vasaros diena Kokomo, Indianoje ir mes su kaimynų vaikais taškėmės vandenyje. Tuo metu vandens balionai buvo naujas išradimas. Daug geriau nei daržo žarna, kuri turėjo būti sujungta su čiaupu, vandens balionas galėjo būti nešiojamas visur, kur tik „kovotojas“ norėjo.

Fenų namai visada buvo atvira zona kaimynų veiklai, bet kitoje kelio pusėje, už 2 namų gyveno Spencerių šeima, kurie turėjo 2 mergaites. Šalia prie Spencerių namų gyveno jų pusbroliai, Spenceriai, kurie turėjo 2 berniukus. Būtent tą dieną 4 Spenceriai užpuolė 3 Fenų berniukus su vandens balionais mūsų pačių kieme! Reikėjo atsakyti į šį iššūkį!

Aš norėjau duoti atkirtį ir pripildžiau didžiausią balioną vandens kiek tik galima. Aš vos galėjau užrišti mazgą, kai pusiau nešiau, pusiau vilkau tą balioną į Spencerių kiemą.

Pamačiau, kaip Steisė Spencer nubėgo už jos namo kampo, kur sodo žarna buvo prijungta prie vandentiekio, taigi man iš karto buvo aišku, kad pasukus už kampo ji tučtuojau atakuos mane vandens čirukšle. Aš turėjau tinkamiausiu laiku sviesti balioną iš karto už kampo, kad spėčiau apipurkšti ją, kol ji neatsuko žarnos krano.

Laikas buvo tinkamas: vandens balionas tiesiog išskrido man iš rankų kai tik užsukau už kampo, bet vietoj Steisės ten buvo jos mama, Jo (toks mamos vardas – vert. pastaba), kuri kaip tyčia apžiūrino savo daržą! Buvo per vėlu. Didelis balionas sprogdamas pataikė jai į nosį, smakrą, ir viršutinę krūtinės dalį, sušlapindamas ją nuo galvos iki juosmens.

Steisė stovėjo prie savo namo durų už motinos išplėtusi akis ir garsiai aiktelėjo. Aš sustingau iš siaubo. Staiga orą perskrodė Steisės mamos klyksmas: „ OI TU Džoni Fenn, ką tu darai?! Tu pakliuvai, jaunuoli, mes tuoj viską pranešime tavo mamai!“

Bendras paveikslas

Jo buvo neaukšta ir sunki, bet stipri, o aš šiame savo augimo periode buvau beveik tokio pat ūgio kaip ji. Ji nutvėrė mano dešinę ranką taip, kad net buldogas būtų tuo nustebeš ir mes nužygiavome į mano namus.

Ir štai mes: stora maža Jo, peršlapus nuo galvos iki juosmens, aš, dešimtmetis su nuleistomis akimis, ir mano mama, vos valdydama juoką, kai Jo sugriaudėjo 110 decibelų garsu apie tai kaip aš ją užpuoliau.

Mano mama gerai pažinojo mane. Ji nedelsiant suprato, kad aš netyčiomis ir ne piktavališkai atakavau Jo, ir kai Jo nusiramino ji taip pat tai suprato. Priežastis buvo ta, kad jos abi pažinojo mane. Aš būdamas

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis”.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

vaikas visada laikydavusi savo žodžio ir niekada, nesielgiau nepagarbiai su vyresniaisiais, ir žinoma, niekada tyčia nebūčiau užpuolęs suaugusio žmogaus vandens balionu.

Aš kūkčiodamas atsiprašiau, bet kai tik ji išėjo, mes su mama pratrūkome juoku, tuo viskas ir baigėsi. Čia buvo svarbūs trys faktoriai: jie žinojo mano charakterį, jie žinojo mano gyvenimą (veiksmus), ir jie pažinojo mane pagal mano žodžius. Jie žiūrėjo į šitą vieną pavyzdį konkrečiu momentu ir palygino tai su visais 10 mano gyvenimo metų žemėje. Aš visada gerbiau vyresnius, niekada nemelavau, nieko neprimušiau – šitas vienas įvykis buvo išimtis to, ką jie žinojo apie mane. Buvo aišku, kad visa tai tik atsitiktinumas.

Pažink charakterį

Tai, į ką mano mama ir ponija Spencer žiūrėjo, buvo **bendras paveikslas** viso mano gyvenimo, žodžių ir veiksmų, ir štai todėl jos tučtuojau suprato, kad aš tikrai netyčia jai pataikiau tuo vandens balionu.

Jeigu mes suprantame natūralius dalykus tokius kaip šitas, kodėl nesielgti su Tėvu ir Viešpačiu Jėšua tokiu pat būdu? Kodėl žmonės ištraukia vieną eilutę iš Biblijos ir sako „būtent taip Dievas mano“, užuot apžvelgę visus Jo nutarimus, kurie atspindi visą Jo gyvenimą, žodžius ir charakterį.

Skelbti kraują?

Čia yra pavyzdys, kurį išpopuliarino Kathryn Kuhlman 1960 ir 70-aisiais, ir kuris buvo atneštas į 80-ųjų charizmatinį judėjimą ir 90-uosius, kuomet „kraujo skelbimo“ praktikavimas tuomet, kai reikia konfrontuoti demonus, kai kuriuose sluoksniuose buvo įtvirtintas kaip evangelijos tiesa. Bet ar tai mokė ir praktikavo apaštalai ir Jėšua? Ar šitas tikėjimas neprieštaruoja Dievo nutarimų visumai?

Ką Jėšua sakė ir darė

„Jų sinagogoje buvo žmogus, turintis netyrąją dvasią. Jis sušuko... ir Jėzus sudraudė jį: „Nutilk ir išei iš jo!“ (Morkaus 1: 23-25)

„Tu, nebyle ir kurčia dvasia, įsakau tau, išei iš jo ir daugiau nebegrižk!“ (Morkaus 9: 25)

„Jiems išėjus, štai atvedė pas Jį demono apsėstą nebylį. Išvarius demoną, nebylys prakalbo“. (Mato 9:32-33)

„Sukvietęs dvylika savo mokinių, Jėšua davė jiems jėgą ir valdžią prieš visus demonus ir gydyti ligoms“. „Ir jie sugrįžo, su džiaugsmu kalbėdami: „Viešpatie, mums paklūsta net demonai dėl Tavo vardo“ (Luko 9:1; 10:17).

„Ir kurie tikės, tuos lydės šie ženklai: mano vardu jie išvarinės demonus...“ (Mk 16:17)

„Nebeapsikęsdamas Paulius atsigręžė ir paliepė dvasiai: „Jėzaus Kristaus vardu įsakau tau iš jos išeiti!“ (Apd 16:18).

Štai toks yra Žodis. Paprastai, tiesiog Jėzaus vardu įsakykite dvasiai palikti. Formatas neleidžia man pacituoti visų evangelijų eilučių, bet jos pakartotinai sako tą patį dalyką, kad mes turime tiesiog kalbėti demonams ir įsakyti palikti. Laikotarpis.

Jėzaus pralieto kraujo tikslas, ką apie tai sako Žodis

„Dievas Jį paskyrė permaldavimo auka, veikiančia per tikėjimą Jo kraujo galia. Jis parodė savo teisumą tuo, kad būdamas kantrus, nenubaudė už nuodėmes, padarytas anksčiau...“ (Rom 3:25)

„Tad dar tikriau dabar, kai esame išteisinti Jo krauju...“ (Rom5:9)

„Jis paėmė taurę ir tarė: „Ši taurė yra Naujoji Sandora mano kraujyje. Kiek kartų gersite, darykite tai mano atminimui“ (1 Kor 11:25)

„Jame mes turime atpirkimą Jo krauju...“ (Kol 1:14)

„Jis įžengė... į Šventų Švenčiausiąją danguję... per Savo kraują, įvykdydamas užbaigtą atpirkimą už mus“ (Heb 9:25)

„Jūs esate atpirkti brangiuoju Kristaus krauju...“ (1 Petro 1:19)

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Ką sako klaida?

Klaida, kuri buvo iškelta virš to, ką sako Dievo Žodis, moko, kad mes galime taikyti brangų ir šventą Jėšua kraują, kuris buvo išlietas už mus prieš 2.000 metų ant kryžiaus sumokėti už nuodėmę, dabar išvyti demonams. Kaip jūs matėte anksčiau, Jėšua kraujas buvo panaudotas vienam tikslui - sumokėti už nuodėmę.

Mes galime būti „padengti“ Jėšua krauju, nes mes esame atgimę, tai tiesa. Bet visur Rašte Jėšua kraujas yra išaukštintas, kaip šventas ir pašvęstas, ir skirtas sumokėti už nuodėmę. Niekur Rašte nemokoma, ir mes nematome ten krikščionių, kurie taikytų šitą kraują kovodami su demonais.

Dabar jūs turite apsispręsti; ar jūs tikėsite, kad „kraujo skelbimas“ kovojant su demonais atitinka Raštą. Jūs turite pagalvoti. Jūs turite pasverti tai, ką Jėšua mokė apie demonų išvaymą įsakant jiems Jo vardu, kaip Jis mokė to savo pasekėjus, kaip jie sekė Jo nurodymais konfrontuodami demonų atakas, ir dar pridėkite viską, apibendrintą Žodžio supratimą, ką Viešpats pasakė apie tai, ką Aukos kraujas atliko, pagal skyrių ir eilutę, ir prieš pastatykite tai mokymui, kuriuo tikėjote. Ar tu užsikietinsi savo įsitikinimuose, ar pakeisi juos pagal Žodį?

Tiesiai šviesiai kalbant faktais ir nežeidžiant jausmų

Pasvarstykite - daugelis manęs klausia, kodėl jie neturi nuostabių patyrimų, kodėl Dievas neatveria jų akių matyti demonus ir angelus. Aš neturiu visų atsakymų, bet pasvarstykite štai taip.

Ar jūs kada nors sutikote paauglį ar turėjote draugą, kuris kitaip supranta gyvenimą ar kokį įvykį, ir jūs bandėte kalbėti jiems apie realybę to, kas atsitiko, bet buvote apriboti, kiek galite dalintis, nes jie laikėsi kažkokios nuomonės ar įvykio? Tai, kuo jūs galite su jais pasidalinti, yra apribota. Tas pats nutinka su Jėšua ir mumis, jei mes užsikietiname tikėti kažkuo, ko Jis nesakė ir nedarė, Jis priverstas sulaukyti apreiškimą ir informaciją, nes mes laikomės tos versijos labiau nei tiesos.

Jei Jėšua pasirodytų tau ir kalbėtų apie angelų ir demonų sritį, ar galėtum tai suprasti, nes Jis mokys tai, ką kalbėjo evangelijose ir ką tenai praktikavo. Ar galės Jis pasitikėti tavimi? O gal tu turi tiek daug klaidos sluoksnių savo supratime, kad užuot priėmęs tyrą Žodį, tu perfiltruoji jį per klaidą savo mąstyme ir iškreipi aplankymą?

Šiandienos požiūris: vientisas Dievo vaizdas ir virš visko esantis Žodis. Pažink Jo charakterį, Jo veiksmus, Jo Žodį. Norėk pakeisti tai, kuo tiki, jei tai nėra skyrius ir eilutė.

Viliuosi, kad nesusprogdinau daug vandens balionų į žmones, bet jei pažįstate mane, jūs žinote, kad tai nebuvo piktybiškai, nes tai patvirtina visas mano gyvenimas, mokymas ir praktika. Kitą savaitę daugiau atviro ir tiesaus mokymo apie tai, kaip tau gali būti patikėtas didesnis apreiškimas iš Viešpaties.

Palaiminimai,

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com

Pažinti Žodį? 3 dalis

John Fenn, 2012 m. rugsėjo mėn. 7 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Praeitą savaitę aš dalinausi apie tai, kad reikia turėti „vientisą Dievo“ pažinimą, tai reikšia – pažinti Jo **charakterį** ir **veiksmus**, kurie yra užrašyti Jo **Žodyje**. Šiandien aš pasidalinsiu „kontekstu“.

Mėtė akmenis mums už nugaros

Kai mes su Barbara pirmą kartą persikėlėme į Boulder, Kolorado sritį 1980 metais, mes įsijungėme į surinkimą ir susipažinome su pastoriumi ir jo žmona. Iki šios dienos, daugiau kaip 30 metų mes esame draugai, nors nematėme vieni kitų nuo 1992 metų. Tai svarbu dėl tos istorijos, kurią aš ketinu papasakoti.

Mes tapome draugais su pora, kurie buvo surinkime lyderiais, jie dažnai ruošdavo priešpiečius po sekmadienio rytinio tarnavimo, ir tai buvo kaip legenda. Tai buvo suneština pietūs, bet moteris, aš

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

pvadinysiu ją „E“, visada taip gausiai pagamindavo labai skanaus ir kokybiško meksikietiško maisto, kad nesvarbu, ką kiti atnešdavo, mes visada burdavomės ten, kur buvo „E“ pagamintas valgis.

Kai susitikdavome 10-15 žmonių, mūsų pokalbiai visada nukrypdavo apie surinkimą. Mes, kaip krikščionys, tai jau beveik privalu, kad visi turėjome savo nuomonės apie viską surinkime, pradedant pamokslais iki to, kaip buvo apsirengusi pastoriaus žmona ir kokie nešvarūs buvo sekmadienį tualetai bei apie viską kas tarp šitų temų.

Nieko nebuvo pasakyta pikto, kritiško, ar kokiu nors būdu netinkamo, tik kalbos apie tai kaip padaryti surinkimą geresniu, arba išsakyti savo mintis apie valgį, kaip įprasta draugų tarpe.

Ir tada vieną dieną...

Mes kažkaip sužinojome, kad praradome pastoriaus ir jo žmonos malonę, bet iš pradžių nenutuokėme kodėl. Kai ėmėme ieškoti informacijos, pėdsakas vedė tiesiai į E ir pokalbį per sekmadienio sudėtinus pietus. Ji išsakė nuostatą dėl pastoriaus ir jo žmonos, bet užuot ėjusi pas juos tiesiai, kaip sako Raštas, ji įtraukė kitus į kritikavimą, taip pat ir mus sakydama „John ir Barbara sakė“.

Mes pasibaisėjome ir nedelsiant paskambinome pastoriumi ir jo žmonai ir paprašėme susitikti. Mes atsiprašėme iš esmės, nuolankiai, nuoširdžiai, nes mes buvome pasibaisėję tuo, ką E pasakė jiems. Bet kai pastorius ir jo žmona paklausė „Ar jūs pasakėte _____?“ mes atsakėme: „Taip“ su visa atsakomybe, mes tikrai sakėme viską, ką perpasakojo E.

Bet viskas, ką E atraportavo jiems buvo pateikta ištraukus iš konteksto. Taip, tualetai buvo netvarkingi, mes tai pasakėme, bet tai buvo pokalbyje apie tai, kaip įsijungti į tualetų valymo komandą, ir kaip papuošti moterų tualetą, kad jis būtų panašesnis į namų aplinką ir t.t.

Tai nebuvo kritikavimas, kurį pastorius tučiuojau pastebėjo kiekviename teiginyje, ir mūsų geras vardas buvo atstatytas, bet mums tai buvo nusižeminimo pamoka. Tai užbaigė mūsų vaikščiojimą į sekmadienio pietus, bet atstatė mūsų santykius su pastoriumi ir jo žmona. Ir jie suprato, kad iš tiesų E buvo staigaus nesutarimo įsiplieskimo surinkime priežastimi.

Ir vėl, charakterio klausimas

Viena iš pastoriaus pastabų mums tą popietę buvo tokia: „Na, tai nepanašu į jus.... tie dalykai, kuriuos ji pasakė, neatitiko jūsų charakterio“. Jie pažinojo mūsų charakterį ir todėl jiems buvo lengviau nepriimti paskalų ir išvelgti tikrąjį priešiško šaltinį. E stovėjo už mūsų (ir kitų) mėtydama pasmerkimo akmenis į pastorius ir jo žmoną, bet mes daugiau niekada neleidome, kad tai pasikartotų.

Jėšua ir kontekstas

Vienas iš dažniausiai pasitaikančių dalykų yra tai, kad žmonės ima tikėti mokymais, kurie yra ištraukti iš konteksto, ir paversti kažkuo, kas labai labai skiriasi nuo to, ką mokė Jėšua arba kas parašyta laiškuose. Kai tai nutinka, prarandami tie 3 elementai, kuriuos paminėjau praeitą savaitę: turėti „vientisą Dievo“ pažinimą ir pasilikti prie **Charakterio, Veiksmo ir Žodžio**.

Ar tai, ką x mokytojas sako, sutinka su Jėšua charakteriu? Prieš kažkiek tai metų, kai kurie žmonės lodavo ir raičiojosi ant grindų, manydami, kad taip juos veda elgtis Šventoji Dvasia- tikrai? Ar jūs galite matyti Jėzų lojantį kaip šunį, ar skatinantį ką nors loti kaip šunį? Ne, žinoma, kad ne, taigi mes atmetame teiginį, kad tai yra Dievas.

Veiksmas - ar tas elgesys yra randamas Evangelijose, ar Apaštalų darbuose, ar apibūdinamas laiškuose? Žodis - ar galite rasti skyrių ir eilutę ir ne tik vieną, bet du ar tris mažiausiai, kurie kalba apie tą patį dalyką, ir tai sutinka su Viešpaties užrašytais veiksmais ir charakteriu? Ar Petras kada nors lojo paveiktas Šventosios Dvasios? Ne!

Visi trys elementai turi sutapti, kad atitiktų vientisą Dievo supratimą: Dievo charakterį, užrašytus Dievo veiksmus, ir Dievo Žodį.

Pavyzdys

„Ne kiekvienas, kuris man sako: 'Viešpatie, Viešpatie!', įeis į dangaus karalystę, bet tas, kuris vykdo valią mano Tėvo, kuris yra danguje. Daugelis man sakys aną dieną: 'Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome Tavo vardu, argi neišvarinėjome demonų Tavo vardu, argi nedarėme daugybės stebuklų Tavo vardu?! Tada Aš jiems pareikšiu: 'Aš niekuomet jūsų nepažinojau. Šalin nuo manęs, jūs piktadariai!' (Mato 7:21-23).

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Ši eilutė metų metais buvo naudojama išgąsdinti žemėje gyvenantiems krikščionims, kad jie gyventų nuolatinėje baimėje, bijodami savo dangiško Tėvo, kad tik nepadarytų ko nors, kas neleistų jiems patekti į dangų.

Ištraukta iš konteksto, eilutė skamba taip, kad netgi krikščionys, kurie myli Viešpatį ir gyvena teisiai turėtų bijoti pragaro liepsnų. Bet pažiūrėkime kontekste ir panaudokime tris mūsų orientyrus, kad turėtume aiškesnį supratimą.

Apie ką Jis kalba?

Ankstesnės eilutės nusako kontekstą:

„Saugokitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avių kailyje, o viduje yra plėšrūs vilkai. Jūs pažinsite juos iš vaisių. Argi kas gali priskinti vynuogių nuo erškėčių ar figų nuo usnių?! Juk kiekvienas geras medis duoda gerus vaisius, o blogas medis – blogus. Geras medis negali duoti blogų vaisių, o blogas – gerų. Kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, nukertamas ir įmetamas į ugnį. Taigi jūs pažinsite juos iš vaisių“. „Ne kiekvienas, kuris man sako: 'Viešpatie, Viešpatie!', įeis į dangaus karalystę, bet tas, kuris vykdo valią mano Tėvo, kuris yra danguje. Daugelis man sakys aną dieną: 'Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome Tavo vardu, argi neišvarinėjome demonų Tavo vardu, argi nedarėme daugybės stebuklų Tavo vardu?!' Tada Aš jiems pareikšiu: 'Aš niekuomet jūsų nepažinojau. Šalin nuo manęs, jūs piktdariai!'“ (Mato 7:15-23)

Leiskite man užduoti klausimą: jei Jėšua jums kažką pasakė, ar bet kas kita, ką kada nors jis kalbėjo yra tiesa? Žinoma, bet leiskime šitą kvailystę. Jei Jėšua pasakė jums ką nors, iš viso, ar gali tai būti netiesa?

Taigi, jei Jis pasakė žmonėms „Aš tvirtinu tau, kad niekada tavęs nepažinau pasitrauk nuo manęs, nedorėli“, ar tai būtų tiesa? Aš turiu omeny, kad Jis nesakė, jog Jis kažkada juos pažinojo, daugiau nebepažįsta – tai tiesa, ar ne?

Taigi, kai žmonės - kontekste netikri krikščionys - skelbia, kad pranašauja, išvarinėja demonus, ir daro didžius darbus Jėzaus vardu, ir Jėzus sako „Aš niekada jūsų nepažinojau“, kuo tu patikėsi? Jėzumi ar jais?

Dabar iš naujo skaitykime šią pastraipą pradėdami nuo 15 eilutės, kuri prasideda žodžiais: „Saugokitės netikrų pranašų“ ir baigiasi „Aš niekada jūsų nepažinojau“, kad pamatytumėte, jog jūs, brangūs krikščioniai, neturite ko bijoti.

Jėšua nekalba apie krikščionis, Jis kalba apie melagingus pranašus, netikrus krikščionis, neatgimusius žmones, kurie bažnyčioje veikia Jėzaus vardu skelbdami, kad daro didžius darbus dėl Dievo, nors tą paskutinę dieną Jėšua bus priverstas pasakyti jiems, „Aš jūsų niekada nepažinojau, pasitraukite nuo manęs nusidėjėliai“.

(Pažiūrėkime į šias eilutes, kurios kalba apie du namus, vieną pastatytą ant smėlio (netikri pranašai/netikri tikintieji) ir kitą pastatytą ant uolos (Uola/ Jėšua) - tai kalba tą patį dalyką, kaip anksčiau, netikras namas sugrius, o tikras - išsilaikys.

Trys orientyrai

Be konteksto mes turime paklausti šituos klausimus: Ar išmesti krikščionį iš dangaus **atitiktų Jėšua charakterį**, tokį kokį matome evangelijose? Ar yra nors vienas pavyzdys, kai Jis sakė, kad nors vienas tikras tikintysis bus pasmerktas į pragarą? Atsakymas yra ne. Ar yra, kur nors Apaštalų darbuose arba laiškuose pasakyta, kad tikras tikintysis ir Jėšua mokinys gali prarasti dangų? Atsakymas yra ne.

Veiksmas - ar mes matome kokį nors veiksmą aprašytą Evangelijose ar Apaštalų darbuose, kuris teigtų, kad tikri mokiniai, kurie stengiasi vaikščioti su Viešpačiu, eis į pragarą? Ne.

Žodis - Ar galime rasti skyrių ir eilutę Naujajame Testamente, kurie sako, kad tikri Jėšua mokiniai vis dar gali pakliūti į pragarą? Atsakymas yra ne.

Todėl, pagal kontekstą, Jėšua charakteris, Jėšua veiksmai, ir Žodis, leidžia mums spręsti, kad jei Jėšua sakė „Ne kiekvienas kuris sako man, „Viešpatie, Viešpatie“ įeis į dangų“, iš tiesų Jis kalbėjo apie netikrus tikinčiuosius, netikrus krikščionis.

Tokiu pat būdu mano pastorius 1980 metais suabejojo dėl to, ką Barbara ir aš tariamai galėjome pasakyti, nes jis pažinojo mūsų charakterio kokybę, todėl paklauskite savęs: Ar tai panašu į Jėšua, kurį

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

aš pažįstu, kurį aš mačiau Evangelijose? Jei atsakymas yra ne, gilinkis į kontekstą, ieškok aprašytų panašių veiksmų evangelijose, ir bandyk surasti 2 ar 3 eilutes, kurios paremtų tą teiginį - ar nors viena iš jų prieštarauja to mokytojo teiginiam.

*Kitą savaitę- kultūrinis kontekstas.
Palaiminimai,*

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com

Pažinti Žodį? 4 dalis

John Fenn, 2012 m. rugsėjo mėn. 14 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Aš kalbėjau apie tai, kaip atskirti teisingą nuo klaidingo mokymo, remdamasis „Visais Dievo nutarimais“, kurie randami šiose 3 srityse: ar tai atitinka **Jėšua (Jėzaus) charakterį**? Ar tai sutinka su **Jėšua veiksmis/gyvenimu**? Ar galima tai rasti **2-3 vietose Žodyje**? Ir ketvirta sritis buvo aptarta praeitą savaitę; ar **eilutė yra** prieš ją ir po jos einančių eilučių **kontekste**? Šiandien – **kultūros suvokimas**.

Kultūros suvokimas

Kai kurios Karibų salos įgijo blogą reputaciją, kad yra nedraugiškos turistams. Buvo padaryta tokia išvada, nes kai žmonės praplaukiančiuose laivuose aplanko tas salas, dažnai vietiniai gyventojai tik spokso į juos ir neištaria nei žodžio. Tai paskatino kai kuriuos žmones manyti, kad vietiniai gyventojai nemėgsta baltaodžių žmonių arba nemėgsta turistų, arba nemėgsta jų todėl, kad tie turi pinigų, o čionykščiai yra neturtingi. Kai kurie turistai sako, kad jiems netgi baugu dėl to spoksojimo tylomis.

Bet O'Keefe knygoje „Kelionės pėsčiomis po Karibus“ rašoma, kad vietiniams patinka, kai juos užkalbina, ir jie tikisi, kad lankytojai patys inicijuos pasisveikinimą ir pokalbį. Viena laive keliaujanti pora nusprendė tai patikrinti, kai išlipo ant ilgo 200 pėdų (61 metrų) molo, ir pamatė grupę vietinių gyventojų. Juos apibūdino kaip įvairius margus rūbus dėvinčius vyrus, žvejus, taksi vairuotojus, ir jie visi įdėmiai spoksojo į turistus, kai tie ėjo link priplaukos.

Pasinaudoję proga, kai tie buvo vos už 20 pėdų (6 metrai), jie nusišypsojo ir sušuko: „Labas rytas visiems!“. Reakcija buvo žaibiška: „Labas, labas!“ „Yah, mon!“ „Geros jums dienos“ ir kai jie sakė tuos sveikinimus, visų vyrų veiduose švietė šypsena.

Bloga reputacija tarp turistų buvo nepelnyta, tai buvo vietinės kultūros nesupratimas. Bet jei nesupratimas yra kartojamas pakankamai daug kartų – tai tampa faktu daugelio žmonių protuose, it tai tampa „tiesa“.

Po 2.000 metų... atsukti kitą skruostą?

Kalno pamokslas yra viena iš labiausiai nesuprastų Rašto vietų ir todėl neteisinai aiškinamų, ir tas nesupratimas yra dėl kultūros nepažinimo (Mato 5:33-48)

„Jūs girdėjote, jog buvo pasakyta: 'Akis už akį' ir 'dantis už dantį'. O Aš jums sakau: nesipriešinkite piktam, bet, jei kas tave muštų per dešinę skruostą, atsuk jam ir kitą. Jei kas nori su tavimi bylinėtis ir paimiti tavo tuniką, atiduok jam ir apsiaustą. Jei kas verstų tave nueiti mylią, nueik su juo dvi.“

Nesuprasdami nei Žodžio, nei kultūros, pastoriai mokė žmones savo kongregacijose tapti bestuburiais durų kilimėliais, kenčiančiais nuo visokio blogio, kurį jie sutinka, pradedant nesąžiningais „krikščionimis“ verslininkais iki savo vaikų mokymo neginti savęs mokykloje ir gyventi santuokose, kur jie yra skriaudžiami ir dar daugiau.

Atlyginimo klausimas

Išėjimo 21:18-36 mes randame įstatymus apie atlyginimą smurto atveju. Paskaitykime 22 eilutę „Jei vyrai vaidijasi ir užgauna nėščią moterį ir ji persileidžia, bet jos pačios nesužaloja, tada užgavėjas baudžiamas pinigine bauda, kokią jam paskiria tos moters vyras, teisėjams tarpininkaujant. Bet jeigu seka koks kitas sužalojimas ar prievarta – tai gyvybė už gyvybę, akis už akį, dantis už dantį...“

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Ši pastraipa aiškiai sako, kad visų pirma – kūdikis iščiose yra gyvybė,- antra, frazė: „akis už akį, dantis už dantį“ yra apie atlyginimą už padarytą žalą. Užpuolikas turi sumokėti atlyginimą už padarytą žalą: akis už akį, dantis už dantį.

Toks pasakymas: „akis už akį“ apriboja tai, kas yra žinoma, kaip „baudos už nuostolius“, o ne - „tu sužeidei mano akį“ ir turėsi mokėti už šį sužalojimą visą likusį savo gyvenimą“. Kitos pastraipos panašiai apriboja nuostolio atlyginimo kiekį, kurį turi sumokėti vagis. Taip pat Kunigų 6:1-6 - to principo pakartojimas plius 20% palūkanų ir atnaša Viešpačiui.

Išgelbėta nuo sudraskymo

Biblija aiškina Bibliją, taigi pažiūrėkime į Žodį Išėjimo knygoje, kuris parodo, kad „akis už akį“ buvo atlyginimas, bet ne kerštas. Pavyzdžiui, kai mūsų jauniausias sūnus, Brian, buvo maždaug devynerių, jis pamatė, kaip piktas šuo ruošėsi užpulti mažą 4 metų mergaitę, kuri užklydo į pririšto šuns kiemą tokiu atstumu, kiek tai pasiekė jo grandinė.

Jis atsistojo tarp šuns ir mergaitės, kad šuo jos negalėtų pasiekti, taip išgelbėdamas ją nuo baisaus apkandžiojimo ar mirties, bet ją gindamas pats nukentėjo nuo šuns dantų. Kelionė pas chirurgą kainavo \$300, ir mes ieškojome atlyginimo pas kaimynus – dantis už dantį, akis už akį, įkandimas už įkandimą - jei taip galima išsireikšti. (Jie atsisakė sakydami, kad tai buvo mergaitės kaltė).

Grįžkime į Mato 5 skyrių, kur Jėšua tęsia: „O Aš jums sakau: nesipriešinkite piktam, bet, jei kas tave muštų per dešinį skruostą, atsuk jam ir kitą. Jei kas nori su tavimi bylinėtis ir paimti tavo tuniką, atiduok jam ir apsiaustą.“

Jei trenksiu tau per veidą, pasijusiu geriau

To meto teisme, bendra bausmė už baudžiamuosius nusižengimus - sudavimas per dešinį skruostą ir mažą bauda atsakovui. Kadangi dauguma žmonių buvo dešiniarankiai, sudavimas per įžeidėjo dešinį skruostą buvo mažiau stiprus. Jėšua norėjo pasakyti savo mokiniams, kad jie būtų taip pasiruošę sumokėti atlyginimą ir taip pasiryžę sutvarkyti visus reikalus, kad jie pasiūlytų net kitą skruostą, kad tik patenkintų asmenį, kuris nori su jais bylinėtis.

Jis toliau tęsia sakydamas, jei tu esi teisme, ir esi teisiamas, ir tavęs reikalauja atiduoti marškinius, atiduok dar daugiau, negu reikalaujama ir kaip priedą pridėk dar ir savo apsiaustą.

Papildoma mylia

„Ir kas reikalauja tavęs nueiti su juo vieną mylią, nueik dvi“. Šis paprotys prasidėjo Persijos Imperijoje ir buvo tęsiamas graikų ir romėnų. Įstatymas teigė, kad kiekvienas karaliaus pasiuntinys turėjo teisę panaudoti bet kokį kupranugarį, asilą ar arklį vienos mylios atstumui nukeliauti (1,6 km), ir gyvulio savininkas turėjo teisę lydėti pasiuntinį, kad galėtų atsiimti gyvulį, kai pasiuntinys keis transportą. Jėšua liepė nueiti papildomą mylią, tik tam, kad įsitikintum, jog pasiuntiniui gerai pasitarnauta ir viskas yra gerai tarp tavęs ir pasiuntinio. (Aš mokau apie tai savo serijoje „Kalno pamokslas 2“).

Vargšas pastorius

Jei asmuo netyrinėja **Žodžio**, kuriuo buvo paremtas Jėzaus tarnavimas, ir nesigilina į to laiko **kultūrą**, ir nepasilieka **kontekste**, ir nelygina tos pastraipos su visu **Jėšua gyvenimu ir charakteriu**, jis pasiduoda mokymui, kad krikščionis turi būti durų kilimėliu kitiems ir nesipriešinti skriaudikams. Bet tai tikrai nesutinka su tuo, ką mokė Jėšua.

Jūs taip norite sutvarkyti visus dalykus, kad net pasiūlote 1 papildomą „antausį“, bet po to asmuo turi susitvarkyti su savo širdimi, nes jūs padarėte savo dalį. Jei teisėjas tau priteisia atiduoti mėgstamą švarką, būk pasiruošęs noriai atiduoti net savo mėgstamą apsiaustą, bet ne visą rūbų spintą. Jie turi susitvarkyti su savo širdimi, nes tu iš savo pusės padarei viską, ką galėjai, kad tarp jūsų būtų taika.

Jei tu nueini papildomą mylią dėl to žmogaus, kad atsiimtum savo gyvulį, apsigrėžk ir sugrįžk, nes jis turės naudoti savo gyvulius nuo tos vietos, ir turės išmokti planuoti ir netingėti. Tu padarei daugiau ir virš to, ką Viešpats įsakė – dabar jau viskas priklauso nuo jo paties.

Ir kontekstas patvirtina teisingą supratimą, nes Jėšua tęsia: „Prašančiam duok ir nuo norinčio iš tavęs pasiskolinti nenusigrėžk. Jūs girdėjote, jog buvo pasakyta: 'Mylėk savo artimą' ir nekęsk savo priešo. O Aš jums sakau: mylėkite savo priešus, laiminkite jus keikiančius, darykite gera tiems, kurie nekenčia jūsų, ir melskitės už savo skriaudėjus ir persekiotojus, kad būtumėte vaikai savo Tėvo, kuris danguje; Jis juda leidžia savo saulei tekėti blogiesiems ir geriesiems, siunčia lietų ant teisiųjų ir neteisiųjų...“

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Iš tiesų kontekstas yra apie krikščionio charakterį ir darymą visko, kas tik nuo mūsų priklauso, kad dalykai susitvarkytų, ir kad būtų taika tarp mūsų ir kitų, kad mylėtume visus vienodai be diskriminacijos ar šališkumo, nenustatydami limitų teisingumui, kiek mes galime padaryti, kad susitaikytume su jais. Jėšua sako daryti tai, ką galite, bet po to jie turi stovėti ant savo nuosavų kojų, o nebūti tarsi neįgalūs. Tai yra krikščioniška meilė.

Ir tai veda į ...

Kai tu supranti Kalno pamokslą, kur Jėšua išdėsto savo esminę žinią, tada ir kitos eilutės tampa aiškios. Kai kurie pastoriai sako, kad mes turime vengti ir šalintis buvusio surinkimo nario, kuris pasitraukė. Jie cituoja Mato 18:15-20, kur Jėšua sako, žiūrėti į brolių, kuris atsisako susitaikyti, kaip į „pagonį ar muitininką“.

Daugelis pastorių sakė savo kongregacijoms niekinti ir vengti buvusio jų surinkimo nario, sakydami, kad taip Jėšua liepė daryti. Bet kai jūs pamatote, ką Jėšua sakė prieš kelis skyrius apie vaikščiojimą meilėje (**Žodis**), ir **Jėzaus charakterio** supratimas (Ganytojas ieškantis vienos pasiklydusios avies), ir tai pritaikote tai to meto **kultūrai ir kontekstui**, jūs matote, kad mes turime mylėti pasauliečius ir nusidėjėlius taip, kaip mūsų Tėvas myli, kuris leidžia saulei šviesti ir lietui lyti vienodai ant teisių ir neteisių be šališkumo ir diskriminacijos.

Tinkamas supratimas yra patvirtinamas, nes sekančiose eilutėse Jėšua sako, kad tie 2 ar 3 žmonės, kurie nuėjo pas žmogų susitaikyti, dabar susirinko ir Jėzaus vardu meldžiasi už jį, ir Viešpats sako, kad Jis yra jų tarpe, nes jie susitarė dėl to žmogaus atstatymo ir sielos!

Ar šitas supratimas sutinka su Jėšua gyvenimu, ar sutinka su visomis Evangelijomis, ar sutinka su kultūra, kontekstu ir likusiu Žodžiu? Taip jūs surandate visus Dievo nutarimus, kaip jie atitinka mokymą... sekančią savaitę, kaip nustatyti Jo nutarimus, kai to nėra skyriuje ir eilutėje...

Palaiminimai,

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com

Pažinti Žodį? 5 dalis

John Fenn, 2012 m. rugsėjo mėn. 21d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki visi,

Šį savaitgalį bus parengtas ir pradės veikti mūsų naujas internetinis puslapis. Būtume dėkingi, jeigu praneštumėte apie esamus nesklaidumus ar neveikiančias nuorodas. Būkite kantrūs, pasistengsime sutvarkyti visus atsiradusius gedimus šiuo pereinamuoju laikotarpiu. Tikimės, kad naujasis puslapis bus patogesnis ir malonesnis akiai. Galite prisijungti čia:

www.cwovi.org arba www.supernaturalhousechurch.org

Taip pat šį ir kitą mėnesį jums pasiūlysiu tik po vieną audio mokymų seriją. Aš tikiu, jog šios temos yra labai svarbios kiekvienam tikinčiajam, todėl norėčiau labiau susitelkti ties vienu mokymu kiekvieną mėnesį. Šio mėnesio tema taip pat nemažiau svarbi: **„Pauliaus dyglys kūne – kaip sulaužyti demoniškas užmačias“**.

Ar pažįsti Žodį?

Paskutines 4 savaites aš mokiau kaip atpažinti teisingą ir subalansuotą Dievo Žodžio mokymą. Mes nutarėme kaip atskirti, ar mokymas yra pagrįstas „visapusišku Dievo paveikslu“, užduodami šiuos klausimus: Ar jis **atitinka Jėzaus charakterį**? Ar jis **atitinka Jėzaus gyvenimą/veiksmus**? Ar jis kur nors sutinkamas **Žodyje dar 2-3 kartus**? Ar jis suprantamas **kontekste** ir **šiandieninėje kultūroje**?

O jei Žodyje to nėra?

Ką darytumėte, jei kažkas ateitų pas jus ir saktų „Viešpats man sakė...“? Nors teiginys skamba ne visiškai teisingai, jūs negalite prieštarauti, nes pašnekovas pabrėžia „man Dievas pasakė“. Jūs matote, jog tai neturi jokios prasmės ir nėra išmintinga, bet žmogus nepriima jūsų nuomonės – ką jūs darytumėte?

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Ką jūs darytumėte, jei kas nors staiga pasakytų, kad Dievas liepė palikti darbą, nes pažadėjo kitokį aprūpinimą? O, jei kas pasakytų, jog Dievas liepė nutraukti vaistų vartojimą, nors jūs aiškiai matote, kad nėra jokio būklės pagerėjimo ir yra rizikuojama sveikata ir gyvybe? Ką jūs darytumėte, jei kažkas pasakytų, jog Dievas liepė nevežti sergančio vaiko pas gydytoją?

O, jei kas nors pasakytų, jog Dievas jiems kalbėjo ir pasakė, jog šita ar šitas bus jų sutuoktinis? Kaip reaguotumėte, jei matytumėte, kad kažkas laukia Dievo išgydymo, tačiau ir toliau žaloja savo kūną tais pačiais negalavimą sukėlusiais būdais, atsisako keisti dietą ar gyvenimo būdą sakydami, jog „Dievas liepė“ nieko nekeisti, nes Jis juos vistiek išgydys?

Atsakymas visiškai neskamba dvasiškai. Jėšua pasakė: „išmintį pateisino visi jos vaikai“. Tai reiškia, kad išmintingas sprendimas savo išmintį parodo vėliau (vaikais/ rezultatais). Luko 7:35

Vadinasi jei kažkas ruošiasi priimti sprendimą besiremdamas „Dievas man sakė“ ir planuojami veiksmai neatrodo nei dvasiški, nei protingi, o jūs negalite to įrodyti jokia Rašto skyriumi ir eilute, atsakymas būtų toks – leisti jiems veikti pagal savo įsitikinimą. Šis sprendimas turėtų būti nelengvas ypač jei kenčia jūsų mylimas žmogus, bet kitos išeities nėra.

Leisti žmogui veikti pagal jo nusistatymą yra mokoma Pauliaus: „Broliai, jei kuris žmogus būtų pagautas nusikaltęs, jūs, dvasiniai žmonės, pamokykite tokį romiai. Bet žiūrėkite, kad ir patys neįpultumėte į pagundą! Nešiokite vieni kitų naštas, ir taip įvykdysite Kristaus įsakymą.“

„O kas, būdamas niekas, tariasi esąs kažin kas, tas save apgaudinėja. Tegu kiekvienas ištiria savo darbą, ir tuomet galės didžiulis pats sau, nesilygindamas su kitu, nes kiekvienam reikės nešioti savo našta.“ (Galatams 6:1-5)

Taigi, čia matome du dalykus: pirmosiose dvejose eilutėse kalbama apie tą, kuris nusideda ir atgailauja, ir yra apsuptas mylinčių draugų trokštančių atgaivinti bendravimą ir draugystę.

Toliau kalbama apie tą, kuris neatgailauja ir eina savo keliu nepriimdamas patarimų iš kitų. Patyrinėkime, kaip moko Paulius. Kaip elgtis su tokiu žmogumi.

Pirmiausia, toks žmogus mano daug geriau apie save nei turėtų – „tariasi esąs kažin kas, tuomet kai jis yra niekas“.

Antra, jie apgaujinėja patys save. Graikiškai „phrenapatao“ reiškia „apgauti fantazijomis“ arba cituojant Vaino (Vine) Naujojo Testamento žodyną – tai yra „nuodėmė prieš sveiką nuovoką“. Jokūbas sako, jog toks žmogus yra Žodžio klausytojas, bet ne vykdytojas. Mano patirtis rodo, jog tokie žmonės paklūsta tik jų išsirinktoms Rašto vietoms, o kitose srityse atsisako ištirti save.

Trečia, eilutė sako „Te kiekvienas ištiria savo darbą (gyvenimą ir veiksmus). Mano patirtis rodo, kad tuomet kai tik žmogus pradeda mąstyti apie save geriau nei yra iš tikrųjų (išdidumas), jis apgauna save nusidėdamas prieš sveiką nuovoką ir praranda troškimą ištirti save bei priimti atsakomybę už savo veiksmus.“

Tokie žmonės turi problemų, dauguma iš jų atsiranda dėl taip vadinamo „greitų pinigų“ mentaliteto. Per daugelio metų patirtį esu sutikęs daugybę tokių atvejų. Dažniausiai toks žmogus turi skolų ir meldžiasi, kad greičiau jas atiduotų, arba jis nori turėti pakankamai pinigų, kad galėtų laisvai gyventi ir daryti tai „kam yra pašauktas Viešpatyje“. Kai tik atsiranda pasiūlymas investuoti, jis nieko nelaukdamas investuoja manydamas, kad pagaliau Viešpats pradėjo spręsti jo piniginę problemą.

Reikėtų daugiau nei mano rankų ir kojų pirštų, kad suskaičiuočiau visus sutiktus vyrus ir moteris per daugiau nei 36 metus kelio su Viešpačiu. Jie sakydavo „Viešpats man liepė mesti darbą“ arba „Dievas man sakė daugiau nedirbti“, tačiau pasiekę bado ribą, jie grįždavo į darbą – be jokio noro patyrinėti savo gyvenimą! Jokio pripažinimo, kad suklydo, jokio noro išmokti – jie vis dar kaltina velnią vietoj to, kad pasižiūrėtų į veidrodį.

Ketvirta yra tai, kad „kiekvienam reikės nešioti savo našta“. Šie žodžiai iliustruoja žmogų nešantį našta, vadinasi, jeigu žmogus tvirtina „Dievas man sakė“, tik laikas įrodys jo žodžius. Išmintingiems ir subalansuotiesiems Viešpaties žodžiai teikia daug džiaugsmo, tačiau išdidžiųjų ir išpuikusiųjų laukia skaudžios pasekmės.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kai Dievas aktyviai priešinasi Savo vaikams

„Dievas išdidiems priešinasi, o nuolankiesiems teikia malonę. Taigi būkite klusnūs Dievui; priešinkitės velniui, ir jis bėgs nuo jūsų. Nusimazgokite rankas (atitraukite save nuo savo išdidžių veiksmų), nusidėjėliai, nusivalykite širdis, besiblaškantieji! Pažinkite savo skurdą, liūdėkite ir raudokite! Jūsų juokas tepavirsta gedulu, o džiaugsmas liūdesiu. Nusizeminkite prieš Viešpatį, tai jis jus išaukštins.“ (Jokūbo 4:6-10)

Išdidumas – vienintelis išdidumo sprendimas paminėtas Senajame ir Naujajame Testamente yra atgaila ir nusižeminimas prieš Viešpatį. Jei kas nusideda tau, tu gali prašyti Tėvo jam atleisti ir Jis tai padarys. Išdidumas nėra išlaisvinimo maldų reikalaujantis veiksnys, pats žmogus turi apsispręsti nusižeminti ir jo atsikratyti.

Tu gali melstis, kad jie pamatytų savo išdidumą, gali melstis, kad Tėvas jiems jį apreikštų, bet tu negali išlaisvinti jų nuo išdidumo nei išmelsti jo laukan – tik išdidieji gali atsikratyti savo išdidumo. Vienintelis Rašto nurodytas būdas yra atgaila.

Tėvas aktyviai priešinsis išdidžiam krikščioniui. Nė vienas nenorėtumėme, kad Dievas mums aktyviai priešintųsi. **Atmink viena:** Jis aktyviai priešinsis žmogui, kuris bent vienoje srityje yra išdidus ir paklydęs, nors kitose srityse jis gali būti sveikas ir skleidžiantis tiesą. Daugelis to nesuvokiančių mano, kad jei Dievas laimina vienoje gyvenimo srityje, tikriausiai Jam priimtinos ir kitos, tačiau dažniausiai taip nėra.

Paprasčiausias pavyzdys yra mūsų vaikai. Mes galime „pamokyti“ vaiką, atimdami iš jo tam tikras privilegijas kuriam laikui, tačiau likusiose srityse jo ir mūsų santykiai išlieka normalūs. Jis yra mūsų vaikas, mes jam priešinamės (jo išdidumui) tik vienoje srityje.

Trumpai tariant, jei koks žmogus pasakytų „Dievas man sakė“, o jūs netikite, jog tai Dievas, tuomet leiskite jam veikti pagal jo įsitikinimą. Remkite jį, stebėkite ar jis priima pamokymą ir jeigu ne, tegul jis elgiasi taip, kaip jam atrodo. Kaip sako Paulius, Dievas nesiduoda išjuokiamas, Jis atmokės kiekvienam pagal jo nuopelnus. Jei jis apgaulinėja pats save, nes yra išdidus, tuomet tik jis pats gali ištaisyti savo padėtį.

Kai jūs sutiksite ką nors tariantį „Dievas man sakė“ ir matysite, kad jų gyvenimas yra produktyvus, kupinas ramybės, stabilumo, tai reiškia jų „vaikai“ – jų sprendimų rezultatai – iš tikrųjų yra iš Dievo. Kai jūs sutiksite ką nors sakantį „Dievas man sakė“, bet matysite, kad realybėje niekas nesikeičia ir jam atrodo, kad Dievas pakeitė savo nuomonę arba pastebėsite, kad jis suka klystkelius, bet nėra atviras pamokymui, tuomet, žinokite - jis pats turi susitvarkyti su tuo. Dažnai Dievo malonė stengiasi pasiekti žmonių išdidumą kitu būdu, ji kurį laiką leidžia eiti savo keliu (nors ir sunkiu) kol jie suvoks, kad jiems reikia pagalbos ir galbūt atgailaus ir pasikeis.

Kitą savaitę – nauja tema.

Palaiminimai,

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com